

**N:o 86.**

*Af Herr J. Sjögren: Om förflyttning på allmänna indragningsstaten af samtliga officerare vid flottans nya reservstat m. m.*

Då det, att döma efter det motiv Stats-Utskottet vid 1868 års riksdag anförde, för afstyrkande af min då ingifna motion, N:o 113, vill synas, som detta Utskott, under den förvånansvärda skyndsamhet, hvarmed de ärenden behandlades, som blifvit hänskjutna till dess utlåtande, måste hafva förbisett det egentliga syftemålet med motionen och innehållet af de skäl jag, för vinnande deraf, anförde; föränlåtes jag ånyo — fastän nu med någon förändring, och i förhoppning, att denna min motion måtte såväl hos det Utskott, som kommer att utlåta sig öfver den, som Riksdagens begge Kamrar, med fästadt afseende på de skäl jag vill söka förebbringa, och rättvisa synes enligt åtminstone min öfvertygelse kräva, röna en mera välvillig och omhuldande behandling, än som tillföll den först omförmälda — framställa förslag beträffande samma ämne, som uti förstnämnda motion framställdes.

Stats-Utskottet vid förutnämnda riksdag anförde nemligen såsom skäl — jag skulle nästan vilja så i afseende på, som mera betecknande för det resultat dermed afsågs, benämna det svepskäl — för sitt afstyrkande af motionen: att, emedan genom det af Kongl. Maj:t den 16 September 1865 gillade förslag till förändrad organisation af flottans officers- och underofficers-personal, de som öfverflyttades på den s. k. nya reservstaten blifvit tillerkände rättighet, att med bibehållande af lönen, men utan tjänstgöringspenningar och inqvartering, erhålla afsked och uppföras på en särskild indragningsstat, med förbindelse att intill 55 års ålder ingå under krigstid åter i tjänst; »Utskottet icke funnit anledning vara för handen att med afvikande från sålunda gjorda bestämmelser tillförsäkra de på Kongl. flottans nya reservstat uppförde officerare någon vidare förmån.»

Det är dock temmeligen tydligt, om man litet nogare betraktar saken, att rättigheten för officerare vid flottans nya reservstat att ingå på den särskilda indragningsstaten icke kan vara eller är till någon nytta eller möjlig fördel för andra af dem än dem, som icke hunnit pensionsåldern, och möjligen kunna och vilja egna sig åt andra värf, för dem i ett eller annat afseende ländande till påräknad större fördel

än att kvarblifva vid nya reservstaten; då det deremot är knappast tänkbart eller antagligt, att de officerare af samma reservstat, som uppnått pensionsåldern, och hvilka jag i den afstyrkta motionen föreslagit skulle successive öfverflyttas på allmänna indragningsstaten, skulle, med någon omtanke för eget väl, vid en ålder då förmågan att bereda sig behöfliga biförtjenster till nödiga lefnadskostnader är uti mera eller mindre aftagande, underkasta sig den enligt Utskottets uppfattning *stora* förmånen att öfverflyttas till särskilda indragningsstaten och då taga mindre inkomster, än de annars, såsom berättigade till pension, kunde vid lemmandet af deras innehafvande tjänstebefattningar erhålla, så vida — hvilket dock ej alltid lär varit och ej heller nu torde vara förhållandet — medel till pensioner finnes att tillgå åt alla dem, som uppnått pensionsåldern.

Det synes ock vara skäl uti, att emedan den nya reservstaten måste, efter den blifvit sålunda benämnd, antagas vara obehöflig för den vanliga tjänstgöringen under fredstid; samt då det dessutom måhända kan ifrågasättas, huruvida icke genom en del af flottans officerares förflyttning emot egen vilja till annan tjänst, än hvarpå de innehafva behöriga fullmakter, 36 § Regeringsformen fått en vådlig släng; och enär det måste vara öfverensstämmande med rättvisa och billighet, att den ena såsom öfverflödig ansedda tjänstemannapersonalen vid omorganisationen af en korps tillhörande sjöförsvaret, nemligen de flottans nya reservstat påförde, bör behandlas som en annan, sammalunda ansedd del, tillhörande nämnde försvar, nemligen f. d. konstruktionskorpsen, blifvit; samt då med inrättandet af en s. k. reservstat afsigten, fastän undanstucken, måhända varit, att få en sådan stat permanent för framdeles såsom möjligen nödiga ansedda ytterligare omorganisationer af flottans personal, hvarigenom Statsverket skulle komma att få vidkännas en ständig, icke obetydlig utgift, som genom öfverflyttning nu af omnämnda reservstat på allmän indragningsstat synes kunna och böra undvikas; får jag vördsamt föreslå:

att samtliga officerare vid flottans nya reservstat måtte förflyttas på allmänna indragningsstaten, med åtnjutande för deras återstående lifstid af samma rättigheter och fördelar, som blifvit f. d. konstruktionskorpsen och machinist-officersstaten tillerkända, och äfven med lika skyldighet, som blifvit sistnämnda korpsers ålagda enligt Kongl. Brevet af den 24 September 1867; samt att anslaget till Femte Hufvudtiteln måtte minskas med så stor summa, som genom den föreslagna öfverflyttningen erfordras för att, utan tillökning i statsutgifterna, betäcka det ökade anslaget till Nionde Hufvudtiteln.

Stockholm den 27 Januari 1870.

J. Sjögren.